

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a JUDr. Aleše Korejtky ve věci **žalobce: P.Š., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4, proti žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, se sídlem Na Spravedlnosti 2516, 530 47 Pardubice, v řízení o žalobě o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 3.5.2013 se žalobce podle § 82 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), domáhal určení nezákonnosti zásahu provedeného policistou Krajského ředitelství policie Pardubického kraje dne 1.3.2013 v ulici Nádražní (I/36) na území obce Pardubice, který měl spočívat ve výběru kauce ve výši 10 000 Kč u žalobce jako řidiče motorového vozidla. Věc byla vedena u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 6A 113/2014, přičemž dne 31.5.2016 byla usnesením jmenovaného soudu postoupena Krajskému soudu v Hradci Králové (usnesení nabylo právní moci dne 2.6.2016).

Žalobní body:

Žalobce poukazuje na ust. § 125a zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), podle kterého může být důvodem k výběru kauce policistou naplnění kumulativních podmínek, a to: musí se jednat o řidiče motorového vozidla, musí být podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti

na pozemních komunikacích a musí být u něj dáno důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení. Žalobce přitom namítá, že důvodnost obavy, že se řidič bude vyhýbat řízení o přestupku, musí vyplývat z konkrétních skutečností nebo z jednání řidiče, když poukazuje důvody obsažené v důvodové zprávě k zákonu č. 411/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, kde je uvedeno v bodu 5: *„Značným problémem ve vymahatelnosti práva je i stíhání řidičů, kteří jsou podezřelí ze spáchání přestupků v silničním provozu, půjde kromě jiného i o řidiče, kteří nemají na území České republiky trvalý nebo jiný dlouhodobý pobyt a dopustí se zde přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, ale i při jejich identifikaci policistů lze mít důvodné podezření, že se budou vyhýbat přestupkovému řízení. Pokud tento přestupek není vyřízen v blokovém řízení a přestupce nezaplátí pokutu na místě, prakticky z postižitelnosti za své protiprávní jednání uniká, neboť ve věci přestupků neexistuje extradice. Novela zákona proto navrhuje zavedení institutu, který je obvyklý i v zahraničí, a sice vybírání kaucí od těchto přestupců, a to jak občanů ČR, tak cizinců.“* Dále žalobce odkázal na přijetí uvedeného právního náhledu, tedy účelu zavedené právní úpravy, odbornou literaturou (Kovalčíková, Daniela. Zákon o provozu na pozemních komunikacích: Komentář. 2.vyd., v Praze: C.H.Beck, 2011, 409 s., Beckovy komentáře, s. 294 – obsahuje znění textu z důvodové zprávy).

Dále žalobce odkázal na bod 92 uvedené důvodové zprávy, v němž je uvedeno: *„Ustanovení § 125b zavádí nový institut kauce, tj. záruky, že se osoba dostaví ke správnímu řízení o přestupku. Navrhuje se, aby se možnost vybírání kaucí vztahovala pouze na řidiče, kteří by se chtěli vymanit z možnosti postihu za své protiprávní jednání. Kauce se vybírá v penězích a rozpětí její výše vychází z výše sankcí, kterou lze uložit za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Pokud řidič kauci nesloží, umožňuje zákon uplatnit vůči němu bezprostřední zásah zabráněním v jízdě a zadržení řidičského průkazu do doby, než bude kauce složena.“* Dále k důvodnosti vybírání kaucí žalobce uvádí, že podle odborné literatury: *„Před samotným výběrem kauce je policista povinen řidiče poučit o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení. Současně musí vystavit písemné potvrzení o převzetí kauce, v němž obligatorně uvede konkrétní důvod uložení kauce. Není přípustné, aby si policista vytvořil zobecnující odůvodnění, které bude využívat ve všech případech, u individuálně určeného řidiče musí existovat důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení. Z čeho takové nebezpečí plyne, bude uvedeno v písemném potvrzení, které se vyhotovuje ve 3 stejnopisech.“* (Kučerová, Helena. Zákon o silničním provozu s komentářem a judikaturou a předpisy související. 2. vydání, Praha: Leges, 2011, 120 s., s. 698).

Dle žalobce policisté v jeho věci zneužili institut vybírání kaucí, neboť zde nebylo důvodné podezření, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení a současně nebyla splněna podmínka, že z tohoto důvodu nebude přestupek projednán, případně, že nebude moci být finanční sankce vykonána. Žalobce poukázal na svoje znevýhodnění v postavení řidiče, když se proti zákroku policie může bránit až ex post podáním žaloby u soudu a poukázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 6.1.1998, sp.zn. 1 ÚS 263/97, podle kterého: *„Občané jsou povinni se podrobit výkonu pravomoci veřejného činitele bez ohledu na vlastní soukromý názor. Jsou-li přesvědčeni, že tímto jednáním bylo porušeno jejich právo či jim byla způsobena škoda, mohou se proti takovému postupu veřejného činitele bránit jiným, a to zákonným způsobem.“*

Obdobně rozhodl Ústavní soud v nálezu ze dne 18.2.2008, sp.zn. I ÚS 1849/08. Žalobce namítá, že policisté jako správní orgán jsou povinni vycházet ze zásady enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí podle článku 2 odst. 2 Ústavy a podle článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a podle § 2 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). V dané věci přitom nebyl tímto zásahem sledován předvídatelný a racionálně zdůvodnitelný účel, když policista v úředním záznamu toliko uvedl: „Z jeho jednání jsem pojal podezření ...“, což žalobce považuje za neodůvodňující frázi. Žalobce zdůrazňuje, že pokud nepodepsal oznámení o přestupku, což bylo patrně příčinou uložení sankce, pak pouze využil svého práva nepodepsat oznámení o přestupku, přičemž obdobně § 61 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii České republiky“), předjímá možnost i povinnost nevypovídat. Žalobce tedy tvrdí, že to, že odmítl podepsat oznámení přestupku, bylo v souladu se zákazem sebeobvinění, odkázal na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Martinen v. Finsko* (stížnost č. 19235/03). Žalobce tedy trvá na tom, že vybraná kauce v jeho věci nesledovala racionálně a ústavně aprobovatelný účel a stala se nepřípustným projevem libovůle zasahujícího policisty.

Žalobce proto navrhl, aby nadepsaný krajský soud (původně Městský soud v Praze) zásah policisty Policie České republiky ze dne 1.3.2013, kdy byla vybrána kauce ve výši 10 000 Kč, označil za nezákonný.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že se dle jeho právního názoru nejedná o protizákonný zásah příslušníka Policie ČR, nýbrž o výběr kauce podle ust. § 125a zákona o silničním provozu, když uvedený postup byl v souladu se zásadou přiměřenosti podle ust. § 11 zákona o Policii České republiky, přičemž žalobci nevznikla činností policejní hlídky žádná bezdůvodná újma. Žalovaný zdůraznil, že žalobce se svým jednáním dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, když svým jednáním porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kdy byl jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky XY, modré barvy, dne 1.3.2013 zastaven policejní hlídkou z důvodu podezření ze spáchání dopravního přestupku jako řidič vozidla, které překročilo maximálně povolenou rychlost jízdy 80 km/hodinu, a to když jel rychlostí 133 km/h, po odečtení maximální dovolené chyby silničního radarového rychloměru MICRO DIGI CAM LTI, rychlostí 129/h. Žalovaný zdůraznil, že tento přestupek nelze projednat v blokovém řízení, neboť za něj hrozí uložení trestu zákazu činnosti podle ust. § 125c odst. 7 zákona o silničním provozu, přičemž žalobce se po řádném poučení ze strany policejní hlídky k celé věci odmítl vyjádřit a rovněž odmítl podepsat protokol o oznámení (odevzdání) přestupku (věci) ze dne 1.3.2013. Dle žalovaného policejní hlídka zcela důvodně pojala podezření, že žalobce se bude vyhýbat přestupkovému řízení a v souladu s ust. § 125a zákona o silničním provozu, vybrala od žalobce kauci ve výši 10 000 Kč. Pro úplnost pak žalovaný uvedl, že po zahájení přestupkového řízení, když bylo nařízeno ústní jednání, se žalobce ani jeho právní zástupce dne 28.5.2013 nedostavili k projednání přestupku, což dle žalovaného pouze dokresluje oprávněnost postupu policejní hlídky Policie ČR. Žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 3Aps 10/2013-73 a č.j. 4Aps 8/2013-35, č.j. 4Aps 9/2013-48 v obdobných věcech.

Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud rozhodl o žalobě bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., přičemž podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, tedy v době výběru kauce policejní hlídkou, neboť žalobce se žalobou domáhal toliko určení, že zásah byl nezákonný. Krajský soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Podle § 125a odst. 1 věty první zákona o silničním provozu, platí: *„Policista je oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla podezřelého ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, kauci od 5 000 Kč do 50 000 Kč, nejvýše však do výše hrozící peněžní sankce za spáchání přestupku.“*

Podle § 125a odst. 2 zákona o silničním provozu, platí: *„Složení kauce je zárukou, že se řidič uvedený v odst. 1 dostaví ke správnímu orgánu k projednání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti na pozemních komunikacích.“*

Podle § 125a odst. 3 zákona o silničním provozu, platí: *„Při výběru kauce policista poučí řidiče o důsledku vybrání kauce a o podmínkách jejího vrácení a vystaví písemné potvrzení o převzetí kauce. V písemném potvrzení musí být uveden důvod uložení kauce. Písemné potvrzení se vystavuje ve 3 vyhotoveních.“*

Z citovaných ustanovení zákona o silničním provozu vyplývá, že výběr kauce je možný pouze za kumulativního splnění těchto podmínek: Řidič motorového vozidla je podezřelý ze spáchání konkrétního přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, u řidiče je dáno důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení a kauce musí být uložena v rozpětí 5 000 až 50 000 Kč, nejvýše však do výše hrozící peněžité sankce za spáchaný přestupek, přičemž o převzetí kauce musí být vystaveno písemné potvrzení s uvedením důvodu uložení kauce.

Žalobce v dané věci přitom nesporně podezření ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích ani nenamítá, že by mu byla uložena kauce ve výši přesahující hrozící peněžitou sankci za spáchaný přestupek, nýbrž sporuje důvodnost podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, neboť taková důvodnost dle něj nevyplývá z písemného potvrzení o převzetí kauce. Toto potvrzení o převzetí kauce je založeno v předloženém správním spise, když v kolonce vztahující se k důvodu pro vybrání kauce je stručně popsán popis skutku a dále je zde uvedeno, že řidič s přestupkem nesouhlasil, odmítl cokoliv podepsat a dále, že z jeho jednání příslušný policista pojal podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení. Vyjádření řidiče nebylo podáno, potvrzení o převzetí kauce bylo řidičem podepsáno.

Dále je ve správním spise založeno oznámení (odevzdání) přestupku (věci) ze dne 1.3.2013 sepsané policistou nadstrážmistrem R.Č. a podepsané vedoucím hlídky praporčíkem M.Š., podle kterého byl jako podezřelý z přestupku identifikován žalobce, a to na základě občanského průkazu a řidičského průkazu, když mu byla naměřena rychlost 133/129 km/h na úseku, kde je povolená rychlost 80 km/h. Dále je zde výslovně uvedeno, že z důvodného podezření, že se řidič bude vyhýbat správnímu řízení, byla uložena kauce ve výši 10 000 Kč a dále, že si přebírá poštu v místě trvalého bydliště. Rovněž je z tohoto oznámení zřejmé, že se žalobce odmítl ve věci vyjádřit a že toto oznámení odmítl podepsat.

Pro posouzení důvodnosti kaucy je rovněž významný úřední záznam ze dne 1.3.2013 sepsaný nadstrážmistrem R.Č. a rovněž úřední záznam ze dne 27.6.2013 sepsaný týmě policistou. Podle úředního záznamu ze dne 1.3.2013 byla řidiči z důvodu, že se bude vyhýbat správnímu řízení uložena kauce ve výši 10 000 Kč, kterou však odmítl zaplatit, proto byl na vozidle registrační značky XY podle ust. § 18a odst. 1 písm. i) zákona o silničním provozu, umístěn prostředek k zabránění odjezdu vozidla, který umístila hlídka Městské policie Pardubice. Řidič byl náležitě poučen o svých právech a povinnostech a o způsobu zaplacení kaucy a byla pořízena fotodokumentace řidiče i vozidla. Podle úředního záznamu sepsaného dne 27.6.2013 uvedený policista pojal důvodné podezření o tom, že se řidič bude vyhýbat správnímu řízení. Tedy policista měl za to, že je dána důvodná obava podle § 125a odst. 1 zákona o silničním provozu, a to z jednání a vystupování řidiče na místě samém. Řidič totiž prohlásil, že věc odmítá řešit na místě blokově, přestože o projednání nemohla být ze strany policisty zmínka, uvedl, že udělá vše pro to, aby nepřišel o řidičský průkaz. Přesná slova si již policista nepamatoval. Následně řidič telefonoval, po ukončení telefonátu se chování řidiče změnilo, tento odmítl komunikovat a odmítl cokoli podepsat a k věci se jakkoliv vyjadřovat. Policista v tomto záznamu dále uvedl, že z důvodu prevence před tvrzenou záměnou řidiče byla pořízena fotodokumentace jak řidiče, tak vozidla. Dále poukázal na svoji praxi s tím, že se řidiči opakovaně omlouvají a nedostavují k projednání přestupku před správním orgánem. Následovalo složení kaucy, která byla složena již za přítomnosti jiného složení policejní hlídky. Tiskopis potvrzení o převzetí kaucy připravil nadstrážmistr R.Č. a tento předal s vyplněnými důvody o stanovení kaucy nové hlídce policie. Do tohoto úředního záznamu ještě nadstrážmistr R.Č. doplnil, že 28.5.2013 byl jako svědek předvolán na Magistrát města Pardubic k projednání uvedeného přestupku, kam se ovšem ani žalobce, ani jeho zmocněný právní zástupce nedostavil, naopak požádal o zastavení řízení z důvodu, že na policistu a jeho kolegy bylo podáno trestní oznámení pro vydírání a zneužití pravomoci úřední osoby apod. Policista ještě doplnil, že je přesvědčen, že jeho rozhodnutí o uložení kaucy bylo správné a v souladu se zákonem.

Tedy z potvrzení o převzetí kaucy lze uzavřít, že v tomto byl řádně popsán skutek, kterého se měl žalobce dopustit, a rovněž zde byly stručně uvedeny důvody uložení kaucy, když policista důvodnost pro uložení kaucy shledával v jednání řidiče, který odmítal cokoli podepsat. Krajský soud poukazuje na to, že důvodná obava ve smyslu ust. § 125a zákona o silničním provozu, může být dokreslena rovněž důvody uvedenými v úředním záznamu či vyplynout z jiných důkazů, jak tomu je v této věci (níže uvedené svědecké výpovědi), když následně bylo rovněž potvrzeno, že žalobce se ústního jednání v řízení o přestupku, a to ani jeho právní zástupce, skutečně nezúčastnil. Podle protokolu o ústním jednání ze dne 28.5.2013 ve věci č.j. OSA/P-467/13-D/22 se žalobce ani jeho právní zástupce k jednání o přestupku nedostavili bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, ač byl žalobce řádně předvolán. Pro úplnost je třeba dodat, že žalobce, resp. jeho zmocněnec P.K., podal správnímu orgánu I. stupně, který rozhodoval o přestupku, dne 28.5.2013 omluvu ze své účasti ve správním řízení, když za důvod omluvy označil okolnosti zabraňující řádnému projednání věci, a to, že jej policisté údajně až „vydírali“ nutností zcela bezdůvodného složení peněžité záruky jako kaucy poté, co odmítl podepsat oznámení o přestupku. Následně, z důvodu antipatií, kauci navyšovali. To, že policista pojal podezření o důvodnosti sankce, tedy o tom, že se bude žalobce vyhýbat řízení o přestupku, z jeho jednání, když tento telefonoval a odmítl jakkoliv komunikovat, je potvrzeno rovněž svědeckou výpovědí nadstrážmistra R.Č. a praporčíka K.K., kterou oba podali po řádném poučení svědka podle § 55 správního řádu, v přestupkovém řízení.

Krajský soud poukazuje na to, že chování nebo jednání či vystupování řidiče bylo uznáno jako dostatečný důvod pro uložení kauce rovněž např. ve věci rozhodované nadepsaným krajským soudem č.j. 52A 55/2013-45 ze dne 11.11.2013, když tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem NSS č.j. 4Aps 9/2013-48 ze dne 27.2.2014 (dostupné na www.nssoud.cz): „[24] Při posouzení otázky, zda zasahující policista v potvrzení o převzetí kauce uvedl dostatečný důvod pro její uložení, Nejvyšší správní soud vyšel z výše uvedeného rozboru právní povahy aktu uložení kauce. Dospěl k závěru, že na vymezení důvodu uložení kauce, který je podle § 125a odst. 3 věta druhá zákona o silničním provozu třeba uvést v písemném potvrzení o jejím převzetí, nelze klást nároky vycházející z požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu. Postačí srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení. Je totiž třeba přihlédnout k podmínkám, za nichž je potvrzení o převzetí kauce vystavováno, když k tomuto dochází přímo zasahujícím policistou a bez ohledu na okolnosti, jakými jsou např. konkrétní místo či prostředí zásahu, frekvence provozu, povětrnostní situace či chování dotčeného řidiče v reakci na provádění silniční kontroly.“

V citovaném rozsudku přitom NSS dále zejména vyslovil: „[25] Nejvyšší správní soud ve shodě s právním názorem krajského soudu konstatuje, že v rámci řízení před správními soudy, jehož předmětem je posouzení zákonnosti výběru kauce v rámci řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, lze vedle potvrzení o převzetí kauce vycházet i z jiných podkladů, z nichž lze zjistit okolnosti uložení kauce. Takovými podklady (důkazními prostředky) mohou být např. oznámení o přestupku, úřední záznamy, svědecké výpovědi či zvukové, obrazové nebo jiné nahrávky zachycující provádění zásahu, které byly pořízeny v souladu se zákonem (srov. § 62 a navazující ust. zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a závěry Nejvyššího správního soudu ze dne 2.8.2013, č.j. 4As 28/2013-24, publikovaný pod č. 2938/2014 Sb. NSS).“ Tedy v dané věci rovněž krajský soud v souladu s citovaným rozsudkem NSS přihlédl k tomu, že okolnosti, z nichž policista dovozoval důvodnost uložení kauce, jsou rozvedeny v úředním záznamu sepsaném dne 27.6.2013, jakož i tato důvodnost byla de facto potvrzena nepřítomností žalobce na ústním jednání ve věci řízení o přestupku. Žalobci nic nebránilo v tom, aby se ústního jednání zúčastnil a vzněsl svoje námitky proti jednání zasahujících policistů. Z uvedeného úředního záznamu ze dne 27.6.2013 dále vyplynulo, že žalobce využil několika telefonátů a že zdůraznil, že udělá vše, aby nepřišel o řidičský průkaz a odmítl cokoli podepsat. Uvedené bylo potvrzeno rovněž svědeckou výpovědí nadstrážmistra R.Č. a svědeckou výpovědí praporčíka K.K., který dne 28.5.2013 v průběhu řízení o přestupku (sp.zn. OSA/P-4467/13-D/31) uvedl, že řidič telefonoval, radil se s nějakou firmou, později doznal, že se jednalo o firmu „Řešení pokut“ a odmítl se vyjádřit do protokolu a podepsat oznámení o přestupku. Svědek rovněž potvrdil, že z jednání a chování žalobce vyplynulo, že se bude vyhýbat a komplikovat průběh správního řízení, proto mu kolega nadstrážmistr Č. uložil kauci ve výši 10 000 Kč. Chování žalobce bylo v daném případě pro uložení kauce, tedy pro shledání existence důvodného podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, když odmítl cokoli podepsat a sdělil, že učiní vše, aby nepřišel o řidičský průkaz, plně dostačující. Je totiž třeba položit si otázku, co jiného by ještě měl řidič vyslovit, aby měl policista důvodné podezření o tom, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení. Patrně nelze předpokládat, že řidič doslova ústně či písemně uvede svůj úmysl vyhýbat se přestupkovému řízení. Dle krajského soudu bylo uložení sankce plně v souladu se skutkovými okolnostmi věci, tedy s jednáním žalobce, přičemž to, že byly podrobně tyto okolnosti popsány až v

úředním záznamu, nečiní z uložení kaucе nezákonný zásah, jak vyplynulo z rozsudku NSS č.j. 4Aps 9/2013-48 ze dne 27.2.2014.

Dále krajský soud zejména odkazuje na část odůvodnění rozsudku č.j. 4Aps 9/2013-48 ze dne 27.2.2014, kde NSS uvedl: „[26] *V nyní projednávané věci se Nejvyšší správní soud ztotožnil s hodnocením krajského soudu napadeného rozsudku, totiž, že kaucе nebyla od stěžovatele vybrána nezákonně. Nejvyšší správní soud považuje za dostačující, pokud policista v tvrzení o výběru kaucе ze dne 5.8.2013 poukázal na to, že z chování, jednání a vystupování stěžovatele na místě pojal důvodné podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení. Ztotožňuje se rovněž se závěrem krajského soudu, že shrnul-li policista své postřehy a vjemy ze stěžovatelova chování do vyjádření „z chování, jednání a vystupování řidiče na místě jsem pojal důvodné podezření“, jedná se o dostatečné odůvodnění důvodného podezření z následného vyhýbání se přestupkovému řízení.*“

Z porovnání průběhu skutkového děje v dané věci a odůvodnění uvedeného rozsudku NSS přitom vyplynulo, že rovněž ve věci posuzované NSS spočívalo chování žalobce v odmítnutí vyjádřit se k vlastnímu přestupku, v odmítnutí vyjádřit se k výběru kaucе a zejména v odmítnutí podepsat oznámení o přestupku, resp. v odmítnutí stvrdit svým podpisem vůbec to, že žalobce byl poučen o průběhu správního řízení a o doručování v jeho rámci. V projednávané věci žalobce tento navíc výslovně uvedl, že udělá vše, aby nepřišel o řidičský průkaz. NSS přitom ve shora již citovaném rozsudku uvedl: „[27] *Stěžovatel tedy byl podezřelý ze spáchání velmi závažného porušení pravidel silničního provozu, přičemž policista dále přihlédl k tomu, že se stěžovatel nevyjádřil k výběru kaucе (jak se podává z potvrzení o jejím převzetí), odmítl se vyjádřit k vlastnímu přestupku, z jehož spáchání byl podezřelý, a zejména pak odmítl podepsat oznámení o přestupku, resp. odmítl svým podpisem stvrdit, že byl poučen o průběhu správního řízení a doručování v jeho rámci. I z těchto okolností mohl zasahující policista oprávněně nabýt přesvědčení, že se stěžovatel hodlá vyhýbat přestupkovému řízení (jako vyplývá z oznámení přestupku) odevzdání věci (ze dne 5.8.2013, č.j. KRPE-64357/PŘ/2013-170606).*“

Tedy podle krajského soudu v dané věci tvrzení žalobce o nezákonnosti uložené kaucе nemůže obstát.

Je přitom ještě třeba zdůraznit, že domnívá-li se žalobce, že z jím uváděné důvodové zprávy a z odborné literatury lze dovodit, že by snad jediným důvodem kaucе měly být situace, kdy přestupce nemá trvalý pobyt na území České republiky ani Evropské unie, popř. že se zde nezdržuje delší dobu, tak takový výklad práva je nepřiměřeně zužující, bez jakéhokoliv zákonného podkladu. Pokud jde o důvodovou zprávu či odbornou literaturu, jednalo se o uvedení zjevně těch častých skutkových okolností, které povedou k uložení kaucе, avšak v žádném případě nelze dotčené ust. § 125a zákona o silničním provozu, vykládat tak, že kaucе je na uvedené případy omezena. Jinak řečeno, kauci lze udělit i občanům České republiky s trvalým pobytem na území České republiky, jsou-li k tomu dány důvody, které policista alespoň stručným způsobem uvede v potvrzení o převzetí kaucе, jak tomu bylo i v daném případě, přičemž uvedené důvody byly dále rozvedeny v úředním záznamu ze dne 27.6.2013 a rovněž prokázány podanými svědeckými výpověďmi zasahujících policistů v navazujícím přestupkovém řízení vedeném proti žalobci.

Krajský soud s ohledem na shora uvedené učinil závěr, že policista v daném případě postupoval v souladu se zákonem a v mezích zákona jemu svěřených pravomocí, když pro výběr kaucе byly splněny všechny podmínky podle § 125a zákona o silničním provozu, tedy

výběr kauce v daném případě odpovídal zákonem aprobovanému účelu - zajištění účasti žalobce na správním řízení o přestupku, resp. zamezení ztěžování průběhu správního řízení o přestupku ze strany řidiče jako přestupce.

S ohledem na to, že krajský soud shledal veškeré uplatněné žalobní námitky nedůvodnými, žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. podle úspěchu ve věci, když úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady řízení, které by přesahovaly obvyklý rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 17. ledna 2017

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová